

Θόλοζορ Τύπορ

ιααίαά Έκαορρ ΤΗρ Πανελλίνήρ Ορθοόξρ Ένωρρωρ (Π.Ο.Ε)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΑΛΛΑΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗρ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩρ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΑΡΥΤΗρ † Αρχμ. Χαράλαμφορ Δ. Βασιλόπολορ 6 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018 Όοιορ Σιοώρ τοϋ Μεγάλου, Λουκίαρ Παρθενομάρτυρορ, Εικοοτεράρων Μαρτύρων, Άοτείου Έπίσκοπου Δυραχίου ΕΤΟρ ΝΗ' ΑΡΙΘΜΟρ ΦΥΛΛΟΥ 2219

Πόοον οοβαραί είναι αι σκέφοιρ άναθεωρήοειρ τοϋ Συντάγματορ ειρ τήν ρέοειν Έκκληοίαρ- Πολιτειάρ;

Πρέπει νά γίνει ραφέρ οι οί ρέοειρ Έκκληοίαρ-Πολιτειάρ άφοροϋν ρέ ήδη διακρποϋρ ρόλορρ οπωρ ο νϋν Πρόδρορ τήρ Δμιοκρτίαρ ρτό ββίλιο τοϋ «Η άναθεωρρηρ τοϋ Συντάγματορ, Ύπό τό πρϊομα τήρ κοινοβουλευτικήρ έμπειρίαρ», εκό, Α.Α. Λιβάνη, Αθήνα 2010, ρελ. 65 έπ. έχει υποοτρηξίει. «Οί διακρπτοί ρόλορ προκρποϋν από τήν ρυκρότηρ τοϋ περιγράμματορ

τοϋ κράτοϋ ρικόαιο δηλ. από τήν ρυνταγματική και έννομη τάξη και εύρριοκται ρτά όρια εκκοομικέοειρ τών ρέοειρ Κράτοϋ και Έκκληοίαρ ύφιαοταμένοϋ τοϋ πολυθροϋλοϋ διαχωριμοϋ» (Π. Μηλαρακρη-Συνταγματολόγοϋ, ΕΠΙΚΑΙΡΑ 24-6-2016). Καί ναι μέν ρτό πλαιοο τών ρυθμιοτικών κανόνων πού ιοχροϋο διατρηροϋναι οι «είδικέρ ρέοειρ» Κράτοϋ και Έκκληοίαρ,

όπωρ τό εορτολόγοιο και οι έπιόμοεσ τελετέρ, ρυναρτώναι μέ τό τυπικό τήρ Έκκληοίαρ, εν τοϋτοιρ αϋτέοι οι «είδικέρ ρέοειρ» δέν άναροϋν τήν διακρρρ μετωϋ Κράτοϋ και Έκκληοίαρ, όπωρ άποδεικνύεται από τό γεγονόο ότι Η Πολιτεια νομοθετεί έρρημην και ή άνάντηο του δόγματορ και του ήθοϋ τήρ Έκκληοίαρ, όπωρ τά ψηφιοθέντα

νομοθετικά πλαιοοια για τόν πολιτικόν έλληνοο, ρυναρτώναι μέ τό τυπικό τήρ Έκκληοίαρ, εν τοϋτοιρ αϋτέοι οι «είδικέρ ρέοειρ» δέν άναροϋν τήν διακρρρ μετωϋ Κράτοϋ και Έκκληοίαρ, όπωρ άποδεικνύεται από τό γεγονόο ότι Η Πολιτεια νομοθετεί έρρημην και ή άνάντηο του δόγματορ και του ήθοϋ τήρ Έκκληοίαρ, όπωρ τά ψηφιοθέντα

τωρ διακρπτοί και βρριοκται ρτά όρια τήρ εκκοομικέοειρ. Έπομένωρ ή ιδεολογία περρ δηθεν θεοκρτίαρ πηγάει μόνο άπο ρκοτειή έμπίθεια και νομική άνομοια ή μιοοαρνη ρτράτευοιρ.

κοινωνία, τήν Ορθοόξη Έκκληοία. Καί άλλερ χώρερ πολιτιμοϋ όπωρ ή Μ. Βρετανία και ή Δανία άναγνωρρροϋν θρηοκευτικήρ κοινοωίερ και μάλιστα ρτή Μ. Βρετανία ο άνώτατορ άρχωρ είναι άρχωνορ τήρ Αγγλικανικήρ κοινοωίαρ και τήρ Πρεοβυτεριακήρ Έκκληοίαρ» τήρ Σκωτίαρ και ρυνεπώρρ ο ρυντακτικόρ νομοθετήρ πού θεόττει ότι ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΡ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Τετραπλάοιορ οπραγματικορ άριθμορ τών Έλλήνων-Ρωμιών ειρ Σκόπια! Έκούοθηρ ρειρ... γραφοία

Ψιθογροί Διακίνηοειν «ΜΑΤ»

ΑΔΙΧΑΟΤΟρ ΛΑΟρ-Ι. ΣΥΝΟΔΟρ ΟΥΚΡΑΝΙΑρ: ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΑΠΟΦΑΝΟΩρ

Αναζητείται γνήοιον Έκκληοιολογικόο φρόνημα Γράφει ο κ. Γεώργιορ Τραμποϋληρ, θεολόγορ

Στίρ Ορθοόξερ Έκκληοίερ ροβεί, υποβόοκει μεγάλορ κίνδυνορ εκόήλωοηρ ρχιομάτων, λόγω τών ύφερπτόων φιλοδοξιών και έγωιοτικών άπατηοειν, κατό τόν Άγ. Ιωάννη τόν Χρυοόοτομο.

Τό εκρρηκτικό πρόβλημα είναι διπλό:

Πρπόων, μερικόι Έπίοκοποι (Προκαθήμενοι), νομίοουν άφελωρ, ότι είναι άνώτεροί από τοϋρ άλλωρ ιοοτήτομρ και ιοαξίορρ άδολοφοϋρ. Έπιπλόον, φρονοϋν ότι οι Ι. Σύνοδοι τών άλλων Έκκληοιών, τελοϋν ύπό τήν εξοϋοια τοϋρ. Αϋτή ή έγωιοτική και ύπερφιλοήρ θέοη, είναι άπολύτωρ άντικοονική και άντιεπαγγελική.

Δέυτεροο, μερικήρ Τοπικήρ Έκκληοίερ, Προκαθήμενοι και Έπίοκοποι, ΔΥΣΤΥΧΩρ, δέν έχουν γνήοιο Έκκληοιολογικόο φρόνημα και νομίοουν ότι είναι κατώτεροί κάτοων άλλων. Διαθέτοο ιοχροϋ, καχεκτική και άδύναμη αυτοοειδηοια. Παραδίδοον δοϋλικά τά ίδια ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΡ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ΟΧΕΟΕΙρ ΕΚΚΛΗΟΙΑρ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑρ

Ξεπεραομένα πολιτικοομικά διλήμματα άλλων έποχών

Όταν ο ρικοατήρ Τζιοβάνι Μπονέλο (Giovanni Bonello) ρτήν περιφρημ ύμφωνη γνώμη τοϋρ ρτήν ιοορική ύπόθεοη τήρ μείοοορ ρυνέθεοωρ τοϋ ρικοαοτριοϋ τών άνθρωπίνων ρικαιοματών ρτήν ύπόθεοη Lautsi κατό Ιταλίαρ, έξηγοϋοε γιατι οι έννοιερ τοϋ χωρριοϋ Έκκληοίαρ και Πολιτειάρ και τήρ οϋδέτεροθρηοκείαρ δέν ρυνοιτοϋν εύρωπικόο εκκετμένο άλλα ιδεολογίοε, τά πραγματα ρτήν Εϋρώπη είναι ρλέον ραφή. Δυοτυχώρ ρτό χωρο τήρ Ελλάδορ άνθρωποι, οι όποιοι θεωροϋν ότι πρέπει να ζανακάνομε τήν γαλήλη επανάοαση, 200 τόοα χρονια μετό, ζηλεύοοιτρε τήν δόξα τών Ιακωβίνων, επαναλαμβάνοοιρ είτε ρκοτήμορ είτε εξ άνομοιαρ επιχερρηματα, τά όποια δέν έχουν καμία ρέοη με τήν ρύχρονη πολιτικοομική πρραγματικότηρ τοϋ 21οϋ αίοοιοϋ. Χρρριοοιοποιοϋν όρορρ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΡ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Η ΑΘΑΝΑΟΙΑ ΤΗρ ΨΥΧΗρ ΚΑΤΑ ΕΞΟΧΡΙΟΤΙΑΝΙΚΑρ ΜΑΡΤΥΡΙΑρ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΕΟΙ*

(ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΡ ΔΗΜΟΟΙΑΝ ΟΥΖΗΤΗΟΙΝ)

Τοϋ πρποοτρ. π. Ιωάννοϋ Κ. Διώτη, Θεολόγοϋ και Δμιοοιογράφοϋ

Μόνον ο άνθρωπορ έχει ψυχή

Είναρ διαχτορ ή αντίληψη ειρ παγκόοιοο κλίμακα ότι ή ψυχή είναι άουκρρτοίρ άνωτέραρ άξιαρ τοϋ άνθρωπίνωρ ρώματορ. Η ψυχή ρυκροτρεί και χαρακτριοεί τήν άνθρωπίνην ύπόοαοην. Τά ζώα και άλλα τά έμβρια όντα έχουν ζωην και ένστικτοο. Ψυχήν δέ έχουν. Διά πάντα τά όρατά και τά άόρατά ο Θεοδ είτε και έγίντοο. Διά τήν Δμιοοιογίαν τοϋ άνθρωπόϋ ο Θεοδ προβεί ειρ ιοοιπέτερν διαδοκασίαν. Έπλαιορ αϋτόν εκ ζωματορ «καί ένεφροοειν ειρ τó πρόοωον αϋτοϋ πνοήν κήωρ, και έγίνετο ο άνθρωπορ ειρ ψυχήν ζώοαν» (Γέν. β' 7). Δι' αϋτό τό θρηοκευτικόο ρυναίοθημα είναι έμφοον ειρ τόν άνθρωποο.

Έδοϋ εύρριοκται ή ριζική και οϋοίοωηρ διαφορά μετωϋ άνθρωπόϋ

Υπάρχει ρέοειοο εκκληοιοοιικήρ προεγγίωοηρ τών ρχιοματικών, διά ώ άποοτομωθούοι οι πολιτικοί και νά ιοχροποιοτηή διεωνήρ ή Έκκληοία τήρ Ελλάδορ; Άλλωοτε ώρ όνωτρρ Αποοτολική και έλευθερά καθιοοτται ή μόνη άρμολοια διά τόν μέγαν Έλληνοομόο τών Σκοτιών.

Όλορ ρεδοϋν αι πόλεις τήρ FYROM είναι ελληνικήρ και κατοοκοντναι, βεβαίορ, από εκατοοτάδαρ χιλιάδαρ Έλλήνων!

Η Πολιτεια είναι ήδη χωρριομένη από τήν Έκκληοίαν

Τοϋ κ. Παϋλοϋ Τρακόδα

Ανεκϋμει και πάλιν τελευταίοϋ τοϋ ζήτημα τοϋ λεγομένοϋ χωρριομοϋ «Έκκληοίαρ - Πολιτειάρ». Τό θέμα αϋτό άποτελεί προγραμματικόο ρτόχοοο δλων τών Κυβερνήοειν από τήν μεταπολιτεοοιν και έντεϋθεν, καμία όμωρ δέν ήδυνήθη νά τό πρραγμαοιοποιοή λόγω τοϋ πολιτικόϋ άντικρτόϋ ειρ τών λαών. Ο άντικρτοϋ δέν όφείλεται μόνον ειρ τό ότι ο ελληνικόο λαορ έχει βαθειαρ ρίζαρ ειρ τήν Ορθοόξειαν, αλλά και ειρ τό γεγονόο ότι, επειδή όλαρ αι Κυβερνήοειρ προοεπέθηρσαν νά εκμεταλλεοϋοιν εργαλοιακή τήν Έκκληοίαν, όταν εύρέθηρσαν ένώπιον τήρ κρριομοϋ ωραρ έπτεοαν αϋται ειρ τόν Άκκοο πού ώρρηαν, καώρ ή αντίπολιτεοοια προέβαλε τό αντίοτοια επιχερρηματα, πληρωνοομα με τό ίδιοο νόμομα τρωρ τήν εξοϋοιαρ κατέχοοιτρε. Είναι χαρακτριοοικαί αι άπατηλα κρορνια από τόν προδροοον τών ΑΝΕΛ πρόρ τόν Αρχιεπιςκοποο ότι είναι έτοιμορ νά ριξη τήν Κυβερνήοην, εάν τοϋ τό ζήτηρη ή Έκκληοία, τήρ Νέαρ Δμιοκρρ

Τό τιμρημένο Έλληνοικόο Μακεδοονικόο όνομα τοϋ Αποοτόλοϋ Φιλίπποϋ

Αναφερόμενοο ρτό ξεποϋλημα τοϋ τιμρημένοϋ όνοματορ τήρ Μακεδοοίαρ ρτοϋρ Σκοπιοаноϋρ και τό όωρο τήρ «Μακεδοονικήρ Έθνικήοητρ» (Ιθαγενείαρ, Ύπηκοότητορ) και «Γλωοηοηρ», κατάρθετομε κάπι τό εκπληκτικό:

Ο Αποοτόλορ Φιλίππορ, επειδή έφερε Έλληνοικήρ και μάλιστα Μακεδοονικόο όνομα, γι' αϋτό τό λόγο ένεθαρρρνήοθη οι Έλληνερ, τόν έπληοίαοαν, και μαζί μέ τόν Αποοτόλο Ανδρέα, προοήθηρσαν νά άναγνωρριοϋοιν τόν Χρυοτό, ώρ Μεοοοια. Καί τότε εκπληκτοί άκοϋνε από τό Θεικό τοϋ ρτόμα, τόν προφητικό λόγο, πού ρυμπκκώοει ολόκληρο τήν ένδοο μετό Χρυοτόο Έλληνοική Ιοορρία: «Ελήλυθεν ή ώρα ίνα δοαοοθη ο Υίορ τοϋ άνθρώποϋ» (Ιωάνν. 12.23).

Καί ιδοϋ, με ποίο έμψνευμένο οίοτρο, λιαν χαρακτριοοικαί, έπεκτεοοιων τή μεγάλη αϋτή διακρρηξί ο Θεοφοροϋ Πατέρερ μασ. Όμοιοϋν γιρ «άντιδοοοα» τήρ Ελλάδορ από τόν Κύριο:

«Καί άνατελεί ύμίν φωρ γλυκόο και τοίρ όρωοιν έοοοειρ έραοοτοί» και Θεοδ δοαοοθήοεται εν ύμίν και άντιδοαείοειν ήμωρ και νύν και εν τώ μέλλοντι αίοοι, ήμωρ τε αϋτόων τών άμαρτωλών έοοοειρ καϋχημα και όληρ τήρ άδελφοτήτορ κλέοο. (Θεοδ. Στουδίοτοϋ)

Μαρθωνομάχοι, όχι Μαρθοωνοδρόμοι

Δυοτυχώρ, ρυχνά, οι πλείοοιοι Πολιτικοί και Έκκληοιοοι ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΡ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ζώοα πρόοβαοιρ τήρ Έκκληοίαρ ειρ τήν ψυχήν τοϋ λαοϋ

Τοϋ κ. Γεωργιοϋ Πατπώ

Έπιθυμοϋν «Έκκληοίαρ τήρ ριωπήρ», αδύναμοο χωρριορ δυνατοήτορ

Όφείλομε νά άναζητοϋμε τά πρραγματικά αίπα, ένεκα τών όποίων τό άπλογοοο Κράτορ, καώρ επτά-όκτώ έτη μεθοδεϋεί και μία έπίθεοι ενάντιον τήρ Έκκληοίαρ.

Κατό τήν μεταρρρρμιοι πού έκανε ο Τάορορ τήρ Ρωοίαρ, ο Μέγασ Πέτρορ, θεομοτέηοει, έτοι ωοτε ή Έκκληοία νά μετατραπητέ δε δηρμιοο Οργαοιομο, γιά νά τήν ελέγξη.

Κατήρηοε τό Πατριαρχείο και μετέωρει τήν Έκκληοία ρέ «Πνευματικόο Σωμαείοο», και ρέ «Δημοοία Ύπηρροια».

Απηγόρρωε δέ ρτοϋρ Μοναχοϋρ νά κατέχοον Μελονοδοκείο, δηλαδή νά μη γρράφοϋν και νά μη μελετοϋν. Νά μη καλλερροϋν τήν πνευματικότηρ τοϋρ με τήν μελέτη και τήν προοευή.

Η ρυνέπεια τοϋτοϋ ύπηρερ καταλυτική. Τά Μοναστήρια έοτερηήοθηρ τήν προτέρα δυ-

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΖΑΝ

Τήν 8ην Ιουλίου ή Έκκληοία μασ εορτάζει τήν εμφάνιαρ τήρ ειόνοορ τήρ Υπερραξίαρ Θεοτόκοϋ ειρ Καζάν Ρωοίαρ (1579).

Η αίρροιρ ωρ έπιστήμη

Γράφει ο Σεβ. Ναυπάκτοϋ και Αγ. Βλαοίοϋ κ. Ήρόθεορ

Τόν 3ο και 4ο αίοοια ή Έκκληοία άντιμετώπιοει ένα μεγάλο πρόβλημα με τήν ρυνάντηοη τοϋ Χρυοτιανιομοϋ μέ τόν Έλληνοομόο, δηλαδή τήρ άποκαλυπτικήρ θεολογίαρ με τίρ θεωρρρ τών Φιλοοόφωο, τών Προοωκρρτικοών, τήρ Κλαοοοικήρ μεταφοοικήρ (Πλάτωναρ, Αρριοτοτέληρ) και τοϋ Νεοπατριοτιομοϋ.

Οι θεολόγοι πού ζοϋοαν ρτά μέρη τήρ Ανατολήρ ρυζητοϋοαν μέ τοϋρ φιλοοόφοϋρ γιά θεολογικά-όντολογικά και κοομολογικά πρόβληματα και προοπαθοϋοαν νά άπαντήοοιων ρέ αϋτά μεοα από τήν άποκαλυπτικήρ θεολογίαρ. Έπειδή δέν είχαν έμπειρική γνώοη τοϋ Θεοϋ, γι' αϋτό κατέληξαν ρέ διάφορερ αίρροιρ, όπωρ είναι οι Αρρριοιαί και οι μετέπειτα αίρρικοι.

Οι φιλοοοφοϋντερ θεολόγοι προοπαθοϋοαν νά άπαντήοοιων ρτοϋρ Αρριοτοτέληκοϋ φιλοοόφοϋ γιά τό είναι τοϋ Θεοϋ ρέ ρέοη με τόν κοομοο, ειόγηγαν τά περί τήρ οϋοίαρ και τήρ ένεργείαρ ρτόν Θεοδ, γιά νά άπαντήοοιων ρτό ότι ο κοομοο δέν είναι άδιοο και άπό εκεί κατέληξαν ρέ αίρρικήρ άπόψειρ ρτήν Τριοοολογίαρ και τήν Χρυοτιανικήρ άποοτελειαρ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΡ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Η ρυμμετοχή ειρ τó Π.Σ.Ε. δέν άποτελεί "πορρειαρ πρόρ τήν ένόττητα", αλλά ρυμμετοχήν ειρ ένα ρυκρηρριοοτικόο ρυνονοϋέομα

Τοϋ κ. Β. Χαράλαμφοϋ, Θεολόγοϋ

Δέν άποτελεί "πορρειαρ πρόρ τήν ένόττητα", ή ρυμμετοχή ρτό ρυκρηρριοοτικόο ρυνονοϋέομα τοϋ Π.Σ.Ε. Δέν άποτελεί μορφη διαλογοϋ ή παρροοια Έκκληοίωο ρτό Π.Σ.Ε. Αρκοϋνται ρέ όοα θεωροϋν "κοινά", γιά νά ύπάρξει δικαιολογηοη τήρ παρροοιαρ τοϋρ ρτό Π.Σ.Ε. Τά δογματικά θέματα ρτήε τριοοολογίαρ τοϋ Π.Σ.Ε. δέν ρυνηθίζοντα.

Η έπιοτολή πού ρτάληξε από τίρ Ήρερ Μονέρ τοϋ Άγιοϋ Όροϋρ, πρόρ τόν μακρρριοτό Αρχιεπιςκοπο Αθηνών Χρυοτόδοϋλο (3/16 Μαίοϋ 2005), γιά τή ρυμμετοχή ρτό Παγκόοιοο Συμβοϋλιο Έκκληοίων, ρτήν όποια έπιοημνείοτε ότι «...καώρ και μόνη ή ύπαρξιρ και λειτουργία αϋτοϋ ένεχει τά επικινδύνωοιρ και άπαρρδεκτοϋρ εκκληοιολογικάρ ιδέαρ ρτό ρυκρηρριοοτικόο, τήρ ρεοηκοπιοηοειρ τών Ήρεων Κανόνων...», έπεξηγηεί τή ρυκρηρριοοτική άόλοτηρ ρτό Π.Σ.Ε.

Ολόοωο τοϋ μ. Γέροντα Γεωργιοϋ Καμάνη γιά τό Π.Σ.Ε. ότι «ή φωνή τών Ορθοόξων (ρτό Π.Σ.Ε.) χάνεται μεοα ρτή χοάνην τών πολυπληθών προτεοατικών παραφάοιων», έρρημνείει επακρρβήρ τήν Ορθοόξηρ παρροοια ρτό αϋτοκαλοϋμένο Παγκόοιοο Συμβοϋλιο Έκκληοίων (Π.Σ.Ε.), αλλά και προδιαρρροειρ και τοϋρ ρυνεπακοϋλοϋτοϋρ καρποϋ τήρ έκεί Ορθοόξηρ παρροοιαρ.

Προβάλλεται τό επιχερρημα ότι άποτελεί μορφη διαλογοϋ ή πα-

Όταν ή τεχνολογία βλάπτει

Τοϋ πρποοτρ. πρ. Διονυοίοϋ Τάτση

Έχει γίνει ρυνηθια πιά ρτοϋρ θρηοκευόοιμενοϋρ άνθρωπόο, όταν ρυνοηοϋοϋνται, να μιοϋν γιά τοϋρ πνευματικόϋρ τοϋρ, άλλοτε με ένθουοιαομό και άλλοτε με έπιφύλαξη.

Ο καθέναρ άνάλογο με τήν έμπειρία τοϋ. Έκείνοο πού έχει γνωοτόο και φημιοομένο πνευματικό, μιλεί με θερμά λόγια και δηλώνει ότι είναι εύχαριοοτημένοο. Ο άλλωρ πού πηγαίνει ρέ κάποιον άπλοο και άγνωοτο ρτοϋρ πολλώο πνευματικό, έχει τίρ έπιφύλαξειρ τοϋ και ένοχλείται από τίρ μικροοαυμίοειρ τοϋ. Γι' αϋτό και δέν λέει πολλά έπαοηνετικά λόγια γιά τόν πνευματικό τοϋ. Υπάρχει έπίοηρ κί ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΡ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ήοαν προοκείμενοι ειρ τόν πνευματιομόο μερικόι εκ τών άλλοτε βαοιλέων μασ;

Βλέπει ειρ τήν 5ην ρελ.

ΫΠΗΡΥΛΛΙΔΕρ ΧΡΥΟΔΟΞΟϋ ΤΥΠΟϋ

Ο Όοιορ Παίοοιορ (25-7-1924 - 12-7-1994)
και ή Έλληνορθοόδοξορ Χρυοτιανική Πίοτιρ και Ζωή

ΗΜΕΡΙΟ ΕΙΡ ΤΗΝ ΔΡΟΟΠΗΓΗΝ ΚΟΝΙΤΗΟρ
ΟΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΟΝ ΟΟΙΟΝ ΠΑΙΟΙΟΝ

Γράφει ο κ. Ηλίαρ Δ. Μπάκορ, θεολόγορ - φιλόλογορ, Δρ. τοϋ Πανετιοτηριοϋ Αθηνών

Στρή εορτή τήρ Άγίαρ Παρροοευήρ, πολιοϋχοϋ τήρ όλόδροοηρ Δροοοπηγιήρ Κονιτήρ με ρυμμετοχήρ πληθώορ πιατόων, τόοο κατόκοιρ τήρ πανεύμορφηρ κώμηρ, όοο και εύλαδών προοκνυνητόν από τά γύρω χωρρά, τά Γιάννενα, τήν Θεοοαλονικήρ και τήν Αθήνα και με τήν εύλογία τοϋ Σεβασμιοωτότοϋ Μητροπολίτοϋ Κο-

νιτήοηρ κ.κ. Ανδρέου διορρρνωθένκε ημερρδα ρεοητική με τόν Όοιο Παίοοιο, άφρο αϋτόρ ρτήν Κονιτήρ πέραοε τά νεαοικά τόν χρονια.

Η ημερρδα διορρρνωθένκε με τήν άρωγή τοϋ Δήμοϋ Κονιτήοηρ και ειχε όμα: «Ημέρα τιμηκή και μνήμηρ Όοιοϋ Παίοοιο τοϋ Άγιορρροίτοϋ». Πρραγμαοιοηθήκε ρτό πνευματικό

κέντρο τοϋ Δήμοϋ, πηοίοοο τοϋ Ναοϋ τήρ Άγίαρ Παρροοευήρ και ρυνοδείκηκε από έκδοοη φωτογρραφία ρεοητική με τόν Όοιο Παίοοιο, πού έπιμελήθηκε ο άγογρροφορ Κωνοταντίνοϋ Φιλοπποπολιτήρ από τό Κάτω Σχολάρρ Θεοοαλονηκήρ. Έξεδόθη και ρεοητικό διβλίο με Παρακκλητικό Κανόνα ρτόν Άγιο Παίοοιο και περιοοτακικά από τό βίο τοϋ ρύχροοιο αϋτοϋ Άγιοϋ με όμα «Όλίγα όφρέλιμα εκ τήρ Κονιτήοηρ». Έκ τών κυρίων όμιλητόων ο Δρ Ηλίαρ Μπάκορ αναφэрθηκε ρτήν έθνηκή ρυνεοιδηρ τοϋ Όοιοϋ Παίοοιοϋ. Το κεοοιμενο τήρ όμιλίαρ ρτό εξέάρετο αϋτοϋ θεολόγοϋ παραδέτομε κατωτέρο:

Πρίν αναφэрρωθόμε ρτήν Όοιοτήρα και άγιοτητα τοϋ Όοιοϋ Πατροϋ Παίοοιοϋ έπισημνείαται

ότι: Άγιορ και Πανάγιορ φύοει και θέοει εν άπολύτω είναι-ο Τριοοικόορ Θεοδ, ο Πατρό, ο Υίορ ωρ Θεοδ Λόγορ ρεοαρκωμένοο και τό Άγιοο Πνεϋμα.

Μετό τόν Άγιο και Πανάγιο Τριοοικόο Θεοδ ρτή λειτουργική μασ πρξήρ και ζωη κατάρδοοιεται ή Παναγία Θεοτόκορ Μαρρα ωρ Τριάδορ, Θεοοο Λόγον Ήοοοϋ Χρυοτόο. Ακοϋοϋοϋοιν ο Άγιοο Ιωάννηο ρή Πρρόδρομορ και οι Άγιοι Άγγελοο ωρ τά «Δευτερεια κατέχοιτρε» και πονοιται οι άγιο τοϋ Θεοϋ και τήρ Έκκληοίαρ κατό θελαν Χάριν άποκρήοαντε τήν ρεοηκτρήν άγιοτητα ύμφωνη με τή θεια παρακλήοη: «Άγιοι γίνεοθε, ότι έγνν άγίοο ειμ» (Πε. α', 16), και φθάοαντε ειρ τό «κατ' είκόνα και καθ' όμοιοοιων» τοϋ Θεοϋ. Πάο βεβηρρριομένοορ δυνάμει και χάριτι είναι Άγιοο. Ύπό τόν όρον Άγιοορ ύπόκειται ο

όοιορ και άοκητήρ, ο μάρτυρ - μεγαλομάρτυρ, νεομάρτυρ, ο όμολογητήρ Πίοτεορ και Ορθοόδοξορ δόγματορ, ο θαυματοϋργόο και πάο πιαοτέο εν Χρυοτό και τελειοθεεί εν πίοτεη και βίω άληθεί.

Έπειδή είναι ή πρώτη φορρά πού άξίωνομε νά αναφэрρωοίτοϋρ τοϋ Όοιο Παίοοιο, άρ μώ έπιτραπει νά κατάρθεω ρτήν άπότρηοαορ και μία δική μου μαρτυρρα ρεοητική με τήν διορρρρκοτητα τοϋ Άγιοϋ. Ήταν Ιουλιόο μίναο τών 1975, όταν μία Ομάδα νέων Πυχοϋχοϋρ διαφόρων ρχολών έπιρροφηθήκαμε τόν Πατέρα Παίοοιο τόν Αοκητήριο τοϋ όοο Άγιοο Ιωάννηο ρή Πρρόδρομορ καί με τήν άποκρήοαοηρ τήν ρεοηκτρήν άγιοτητα ύμφωνη με τή θεια παρακλήοη: «Άγιοι γίνεοθε, ότι έγνν άγίοο ειμ» (Πε. α', 16), και φθάοαντε ειρ τό «κατ' είκόνα και καθ' όμοιοοιων» τοϋ Θεοϋ. Πάο βεβηρρριομένοορ δυνάμει και χάριτι είναι Άγιοο. Ύπό τόν όρον Άγιοορ ύπόκειται ο

άοπαοθώ τό λιπόοαρκο πλην χαριτόβρρωτο χέρι τοϋ λέγοντόο τοϋ: «Καί τοϋ χρόνοϋ θά ξαναδοϋομε, πάτερ». Κρρρραί ρεοητικά τό χέρι μου, με κοπάζει με έντοο βλέμμα άνωτοπιά, μένει γιά λίγο ριωπηλόο και με ραοθέρηρ φωνη τοϋ λέει κοφτά-κοφτά: «εϋο δέν θαρθείρ ρτό χρονοο και θά κέρρκεφθείρ τό Άγιοο Όροο». Σάοοια από τό λόγο τοϋ και ταραγμένοο τόν έρωτήοα: «Γαπ, πάτερ μου, τό λέτε αϋτό», και εκένοο με πηλοϋ χαρμελοο, γιά νά διαλοοίτηρ τήν παρρηΐα μου άπάντα: «Εύχάριοοτορ γεγονόο τήρ ζωήρ ρου τέτοιοο καιρρ όα ρέ ύποχρρωοει να μείνειρ μακρρία από τό Άγιοο Όροο γιά κάοιο καιρρ, άϊντε ρτό καλό με τήν εύχίρ μου». Πρραγματίν τόν Ιοϋλιο τοϋ έπομένοο έτοϋρ ρυνέβη αϋτό πού ο πατήρ Παίοοιορ προημνεί.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΡ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.